

որդւոյ սուլտան Մէհէմէտին հանգուցելոյ: Առ վայելումն հեղահոգի եւ բանի սպասաւոր Տէր Գրիգոր Վարդապետին Յամթեցւոյ, զոր մեծաւ ըղձիւ ետ զսա գրել յիշատակ յանձին իւրում, ձեռամբ ումեմն Ստեփանեան Սալապուրի Սիլիստրացւոյ անշնորքի. որ եւ հայցեմ աղերսանօք ի տեսանողացդ եւ ի գաղափարողացդ՝ ներումն շնորհել անարհեստութեանս եւ սխալանաց գրչիս, զի առաւել քան զկարն ոչ ձգտեցաք: Վասն որոյ յիշեսջիք միով հայր մեղալիւ զհանգուցեալ ծնողսն իմ զԼստեփաննոսն եւ զՍուլթանն, ընդ նոսին եւ զիս անպիտան Սալապ, որ եւ յիշողքդ լիջիք յիշեցեալք առաջի ատենին Գրիստոսի ամէն»:

Մեր Մատենադարանի Թիւ 1059 Ձեռագրին մէջ (նկարագրութիւնը յետոյ), Թղ. 93ա-101ա, կան Տէր Կոմիտասի շարագրած հետեւեալ ինը ոտանաւորները, հաւանաբար իր ձեռքով գրուած:

1. Թղ. 93ա. բ. տասնըչորս տուներով Ուղերձ մը նիկողոս Ծօռօթեցւոյ եղբօր ուղղեալ: Տուներու սկզբնատառերը կը յօդեն՝ Ի ԿՈՄԻՏԱՍԵ ԸՆԿԱԼ:

Սկիզբը՝ «Իսկական Բանին նոր պատուիրանին,
Ձոր մեզ աւանդեաց յԱւետարանին»:

12րդ տողը՝ «Կայ թէպէտ առ յիս եղբայրդ նազելի,
Պարոն նիկողոսըն Ծօռօթեցի,
Որ նա ծանոյց գքեզ ինձ անպիտանի,
Որով սիրեցի զՍէրդ իմ սխրալի»:

Վերջը՝ «Բարեպաշտութեամբ կեցջիք յաւիտեան,
Եւ ժառանգեսջիք զկեանսն անվախճան:
ԿԱԹՈՒՊԻՆԵԱԼ ԷԻ (1156 + 551 = 1707)
յայսմ թվականիս»:

2. Թղ. 94ա. հինգ տուներէ և մէկ տողէ բաղ-